

אחי יותם, הרווק המנהל את "בית הספר להורים", מספר על שיטת העבודה שלו, על הבעיות הגורמות למשברים במישפחות, על ההורים הממוררים את חיי ילדיהם ועל הסיבות שאגרמו לו שלא להתחתן ולהוליד ילדים

"בין גיל 20 עד 30 חשבתי שאם אני לא מוכן לקחת אחריות כלכלית, אני לא יכול לגדל ילדים"

"לפעמים אני בא הביחה בערבים ושומח מאוד שאין שני ילדים צורחים בחדר השני, וגם אשה כועסת"

"החלטתי שאני לא רוצה לעבוד על בסיס של כסף. שכסף לא יהיה המוטיב שבגללו אצא לעבודה"

ראיינה ענת סרגוסטי

"בעם, כשערכת את הרצאות של בית הספר, שמתי לב לשחקן בקהל. הוא אמר שזו ההצגה הטובה בעיר"

"אם ההורה רוצה להיות מעורה, שיקרא לילד מהחניך, אבל שלא יתערב בשיעורים. אלה דברים של הילד"

"חחח לקנות צעצועים, שיקנו לילד לוח וגיד, ועבכל יום הוא יסביר וילמד את ההורים מה הוא למד בבית הספר"

"תנו לילדים שלכם

ללמד אתכם!

קשה להאמין שאחי השתתף במילחמת העצמאות והיה אפילו בפלמ"ח. הוא נראה צעיר ב-10 שנים לפחות מ-53 שנותיו. אך כהוכחה לעברו הקרבי הוא נושא צלקת מעל עינו השמאלית. מזכרת מחטיבת גיבעתי.

אחי - שם מוזר, שמבטאים כמו אבי - נולד בבאר טוביה, ונקרא כך על שם אחי אמו. שם מישפחתו היה אז סירוטה, ברוסית - יתום. הוריו, שהגיעו לארץ בעליה השניה, שינו בשלב מסוים את שם המישפחה ועיברתו אותו מילולית. אחי חשב ש"יתום" זה קצת עצוב מדי, וכשגדל החליף את מקום

האותיות וקרא לעצמו יותם. אחרי שסיים את שירותו הצבאי הלך ללמוד עבודה סוציאלית באוניברסיטה. מאז הוא עובד סוציאלי. בארץ, וכנראה בכל העולם, יש למיקצוע הזה שם לא כל כך רציני. עובד סוציאלי גורם אסוסיאציה של סעד ועוני, פרברים וסימטאות לא סלולות. עבודה אפורה עם אנשים אפורים וקשירים. אדם שהוא בעל תואר שני בפסיכולוגיה, ובכל זאת מחליט להמשיך ולעסוק במיקצועו כעובד סוציאלי. הוא אדם מעורר סקרנות. כיצד הוא בוחר במיקצוע כל כך אפור וחסר הילה, כיצד הוא הולך להתעסק

בכל מיני שכונות עוני. כשהוא יכול לשבת במשרד מרווח בעל שטיחים מקיר-לקיר, באווירה נעימה ו"נקיה" ולקבל פציאנט בכל 45 דקות, וגם להתעשר מזה! אבל אחי החליט, עוד בצעירותו, שהכסף לא יהיה הדבר שיוביל אותו בחיים. החלטה שאיתה הוא שלם ובה הוא דבק עד היום. לכן הוא עדיין "רק" עובד סוציאלי. "אפור" בעיריית תל-אביב.

עד לפני זמן לא רב היה מנהל מכון אדלר ומנהל בית הספר להורים - שהוא הפרוייקט העיקרי בגללו התפרסם המכון, שהוא עמותה (אגודה ללא מטרת רווח). הוא היה

מנהל, עד שנמאס לו. היום הוא עובד השורה במכון ובעיריה. כשביקשתי לשוחח איתו, אמר לי ששר למצוא אותו בבית רק בין 11 לח הלילה, או לפני 8 בבוקר. ביתר שעות הארוכות הוא מתרוצץ בין השכונות הש בתל-אביב, משוחח עם מישפחות, מי עוזר, מרצה, מארגן חוגים. מנהל בתי-ההורים באיזורים שונים של גוש-דן.

כדי להבין מה זה בית-ספר להורים, לדעת קודם על קצה המזלג מה זה אדלר ועל שם מי הוא נקרא.

אלפרד אדלר, אוסטרי וינאי, חי